

ZAŁĄCZNIK NR 1

do Uchwały Komisji habilitacyjnej
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
stanowiący uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku
o nadanie dr inż. Elżbiecie Mielniczuk stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie ogrodnictwo

Pani dr inż. Elżbieta Mielniczuk jest absolwentką Wydziału Ogrodniczego Akademii Rolniczej w Lublinie. Studia wyższe ukończyła w 1994 roku uzyskując stopień magistra inżyniera ogrodnictwa. Pracę magisterską pt.: „Występowanie *Botrytis cinerea* Pers. na winorośli uprawianej pod osłonami i zwalczanie tego patogena” wykonała w Katedrze Fitopatologii i Techniki Ochrony Roślin pod opieką prof. dr hab. Zofii Machowicz-Stefaniak. Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa - fitopatologia uzyskała w 2000 roku na Wydziale Ogrodniczym AR w Lublinie na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Badania nad występowaniem fuzariozy wiech owsa (*Avena sativa* L.) z uwzględnieniem podatności odmian i zawartości mikotoksyn w ziarnie” wykonanej w Katedrze Fitopatologii, pod kierunkiem prof. dr hab. Ireny Kiecany. Praca doktorska została wyróżniona przez recenzentów.

Pani dr inż. Elżbieta Mielniczuk ukończyła Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne (1994 r.), Międzywydziałowe Studium Zarządzania w Agrobiznesie (1994 r.) oraz studia podyplomowe - Menedżer Promocji Nauki (PFOWRG „OIC POLAND” w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie (2013 r.). W latach 1996-1999 była uczestnikiem studiów doktoranckich na Wydziale Ogrodniczym AR w Lublinie. Pracę zawodową rozpoczęła 15 lutego 2000 roku na stanowisku adiunkta w Katedrze Fitopatologii, Zakładzie Fitopatologii i Mykologii, Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Zgodnie z art. 18 a Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789) dr inż. Elżbieta Mielniczuk przedłożyła osiągnięcie naukowe w postaci monografii, będące podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego pt.: „Występowanie grzybów rodzaju *Fusarium* na owsie (*Avena sativa* L.) ze szczególnym uwzględnieniem gatunku *Fusarium avenaceum* (Fr.) Sacc., jego biologii oraz szkodliwości dla wybranych odmian” [Rozprawa Naukowa 390, 2018, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w

Lublinie, ISSN 1899-2374; Recenzenci: prof. dr hab. Stefan Martyniuk, prof. dr hab. Stanisław Mazur].

Członkowie Komisji zapoznali się z pełną dokumentacją dotyczącą postępowania habilitacyjnego dr inż. Elżbiety Mielniczuk oraz ocenami przygotowanymi przez Recenzentów powołanych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów. Recenzje osiągnięcia naukowego Habilitantki wraz z oceną dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego przygotowali: prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu; dr hab. Lidia Irzykowska, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu; dr hab. Elżbieta Patkowska, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie.

Członkowie Komisji uznali, że dokumentacja wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo, została przygotowana zgodnie z przyjętymi wytycznymi i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Wszyscy Recenzenci pozytywnie ocenili przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe w formie monografii, koncentrujące się nad występowaniem grzybów rodzaju *Fusarium* na owsie (*Avena sativa* L.) ze szczególnym uwzględnieniem gatunku *F. avenaceum* (Fr.) Sacc., jego biologii oraz szkodliwości dla wybranych odmian. Stwierdzając, że spełnia ono kryteria formalne i merytoryczne wskazali na celowość przeprowadzonych badań oraz ich wysoką wartość poznawczą i praktyczną. Dr hab. Elżbieta Patkowska stwierdziła: „wybór owsa jako obiektu badawczego uważam za bardzo trafny, m.in. ze względu na fitosanitarne znaczenie tego zboża jako przedplonu w uprawie wielu gatunków roślin, w tym ogrodniczych. Habilitantka przedstawiła zagadnienia, istotne nie tylko z czysto naukowego, ale i aplikacyjnego punktu widzenia”. Prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska podkreśliła, że główne cele badań przedstawione w rozprawie habilitacyjnej są bardzo ambitne. Zwróciła uwagę na bardzo trafne ukierunkowanie badań Habilitantki, oraz ich znaczenie dla nauki i praktyki ogrodniczej.

Wszyscy Recenzenci zgodnie podkreślili ogromną pracowitość Habilitantki. Znaczną część badań włączonych do monografii stanowią wieloletnie doświadczenia polowe, a kolejno są to badania fitotronowe i laboratoryjne. Dr hab. Elżbieta Patkowska zaznaczyła, że wykonane przez dr inż. Elżbietę Mielniczuk eksperymenty wykorzystują zróżnicowane i nie budzące zastrzeżeń metody badawcze. Pierwszy etap doświadczeń polowych polegał na analizie występowania grzybów rodzaju *Fusarium* na owsie w różnych jego fazach rozwojowych. Obserwacjom poddano w sumie 32 genotypy owsa. W efekcie tych prac Habilitantka wykazała, że wśród wyizolowanych z porażonych części roślin grzybów rodzaju *Fusarium* dwa z nich są głównymi czynnikami etiologicznymi zgorzeli przed – i

powschodowych siewek, zgorzeli podstawy źdźbła oraz fuzariozy wiech. Równie wartościowym efektem przeprowadzonych badań było zwrócenie uwagi na grzyba *F. avenaceum* jako groźnego patogena owsa oraz poznanie jego biologii i wymagań co do wzrostu i rozwoju. Dr hab. Lidia Irzykowska zauważyła, że przy tak dużej liczbie wyodrębnionych przez Habilitantkę w czasie prowadzonych obserwacji przedstawicieli rodzaju *Fusarium*, powinna zostać przeprowadzona molekularna weryfikacja mykologicznej identyfikacji gatunków. Jednak, jak stwierdziła Pani Recenzent, w przypadku głównego obiektu badań tj. *F. avenaceum* jej brak jest w pewnym stopniu zrekompensowany poprzez analizę charakterystycznych dla gatunku sekwencji alleli *MAT*, determinujących typy płciowe. Prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska w swojej recenzji podkreśliła, że tak kompleksowe opracowanie zagadnień związanych z fuzariozą owsa i wytypowaniem jej głównych sprawców, w zależności od fazy rozwoju jest pierwszym w Polsce przedsięwzięciem w tym zakresie, które może posłużyć do opracowania zaleceń z zakresu ochrony roślin przed tymi patogenami i ich mykotoksynami. W ocenie Recenzentów poznanie roli różnych gatunków rodzaju *Fusarium* w patogenezie chorób owsa należy zaliczyć do grupy najważniejszych osiągnięć tego cyklu badań. Kolejnym, bardzo istotnym wątkiem badawczym i jak podkreślają Recenzenci, o dużym znaczeniu aplikacyjnym, była przeprowadzona przez Habilitantkę ocena podatności odmian owsa na infekcję przez *Fusarium* spp. Dr hab. Lidii Irzykowska uważa, że na podkreślenie zasługują wyniki badań dotyczące wskazania odmian lub genotypów owsa najmniej podatnych na porażenie wiech przez *Fusarium* spp., warte rozważenia w programach hodowlanych. Jak zaznacza prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska „ustalenie stopnia podatności odmian wytypowanych przez hodowców na porażenie wiech przez *F. avenaceum*, pozwoliło wybrać właściwe genotypy do dalszych prac hodowlanych. Wśród badanych odmian najmniejszą podatnością charakteryzowały się Rajtar, Bingo i Polar, a najbardziej podatne były Cwał, Chwat i Budrys”. Dr hab. Lidia Irzykowska dodała ponadto, że „Habilitantka słusznie zwraca uwagę na potencjalne zagrożenie upraw zbóż fuzariozą przy zastosowaniu w uprawie przedplonowej podatnej odmiany owsa, jako rośliny fitosanitarnej”. W oparciu o uzyskane przez Habilitantkę wyniki badań w uprawie przedplonowej wskazane jest wykorzystanie genotypów owsa o małej podatności na porażenie przez te patogeny. W ocenie prof. dr hab. Elżbiety Płaskowskiej aspekt praktyczny pracy dodatkowo podkreślają wyniki szczególnie cenne dla hodowców owsa udawadniające, że oceniany szczep *F. avenaceum* nie tworzy w ziarnie badanych odmian beauwerycyny i w niewielkim stopniu zanieczyszcza je

moniliforminą i enniatynami. W wyniku badań największą zawartość moniliforminy stwierdzono u odmian Szakal i Gniady, a najmniejszą u Polar i Deresz.

Analiza wpływu warunków hodowli na wzrost i zarodnikowanie wybranych szczepów *F. avenaceum* oraz możliwość indukcji stadium teleomorfy tego grzyba wykazała znaczne zróżnicowanie morfologiczne w analizowanej puli izolatów, co może powodować problemy diagnostyczne. Dr hab. Elżbieta Patkowska uznała, że wartościowym uzupełnieniem tych informacji jest zamieszczona w rozprawie habilitacyjnej bogata dokumentacja fotograficzna przedstawiająca wzrost wybranych szczepów *F. avenaceum* na badanych podłożach, którą będzie można wykorzystać jako klucz do identyfikacji tego gatunku grzyba.

W opinii wszystkich Recenzentów do najważniejszych dokonań Habilitantki w toku przeprowadzonych badań, można również zaliczyć uzyskanie w warunkach laboratoryjnych po raz pierwszy na świecie, poprzez krzyżowanie szczepów o dopełniających się typach kojarzeniowych MATI-1 i MATI-2, stadium teleomorfy grzyba *F. avenaceum*. Jak zauważa dr hab. Elżbieta Patkowska „stymulowanie tworzenia perytecjów przez *F. avenaceum* w warunkach *in vitro* jest sukcesem dr inż. Elżbiety Mielniczuk na poziomie światowym, bowiem daje nowe możliwości do identyfikacji gatunku”. Dr hab. Lidia Irzykowska pozytywnie oceniła metodyczne przygotowanie i praktyczne wykorzystanie wiedzy zdobytej przez Habilitantkę na kursach biologii molekularnej, co udowadnia sposób przeprowadzenia izolacji DNA, PCR ze specyficznymi starterami i końcowe sekwencjonowanie produktów PCR. Jak zauważyła pani Recenzent, Habilitantka dysponując tak pokaźną pulą izolatów *F. avenaceum*, zgromadzonych w toku wieloletniej, mozolnej pracy przeprowadziła analizę molekularną jedynie na kilkunastu spośród nich, co jednak nie miało negatywnego wpływu na prawidłowe wnioskowanie.

Wszyscy Recenzenci uważają, że zakres tematyczny i zawartość merytoryczna ocenianej rozprawy naukowej prezentuje wysoki poziom naukowy, o dużym znaczeniu poznawczym i aplikacyjnym. Jak zaznaczyła dr hab. Elżbieta Patkowska „dr inż. Elżbieta Mielniczuk, określając stopień odporności odmian owsa na porażenie przez *Fusarium* spp. i zanieczyszczenie ziarna mykotoksynami, dostarczyła cennych informacji zarówno dla hodowli, jak i dla praktyki rolniczej, wskazując na właściwy dobór genotypów do uprawy i możliwość uzyskania plonu wysokiej jakości. Ponadto, badając rolę grzybów rodzaju *Fusarium* w patogenezie chorób owsa wykazała, jak ważny jest aspekt późniejszego doboru odpowiednich metod zapobiegających przenoszeniu ich na inne rośliny”. Prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska podkreśla dużą wnikliwość Habilitantki przy analizie wyników badań

i całościowe podejście do badanego problemu. Jak zaznaczyła w swojej recenzji dr hab. Lidia Irzykowska uzyskane wyniki stanowią istotny wkład w rozwój fitopatologii.

Zdaniem wszystkich Recenzentów, dr inż. Elżbieta Mielniczuk przeprowadziła szeroko zakrojone, bardzo pracochłonne badania o wysokim poziomie merytorycznym, które zaowocowały interesującymi i wartościowymi wynikami, a całe osiągnięcie naukowe Habilitantki znacznie wzbogaciło obecny stan wiedzy o szkodliwości grzybów rodzaju *Fusarium* dla zbóż. Jak zaznaczyła prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska, bardzo dobrze napisaną i ciekawą częścią rozprawy jest rozdział „Dyskusja”. Habilitantka umiejętnie porównuje wyniki swoich badań z badaniami innych autorów oraz wyjaśnia wiele zależności wynikających z jej doświadczeń. Świadczy to o dojrzałości naukowej, zdolności do analitycznej interpretacji wyników oraz oczytaniu dr inż. Elżbiety Mielniczuk. Również zdaniem dr hab. Elżbiety Patkowskiej uzyskane wyniki zostały przez Habilitantkę przedstawione w sposób bardzo zrozumiały i profesjonalny, z uwzględnieniem parametrów statystycznych, niezbędnych do opracowania danych, oraz kolejno umiejętnie zinterpretowane, w nawiązaniu do badań przedstawionych w fitopatologicznej literaturze krajowej oraz zagranicznej, cytując w monografii 333 pozycje, głównie obcojęzyczne.

Pozostali członkowie Komisji zgodzili się z opiniami Recenzentów uznając, że przedstawione osiągnięcie naukowe jest opracowaniem oryginalnym i kompleksowym, wnoszącym do nauki nowe wartości poznawcze oraz mającym duże znaczenie praktyczne. W przekonaniu członków Komisji habilitacyjnej oceniane osiągnięcie naukowe dr inż. Elżbiety Mielniczuk spełnia formalne i merytoryczne wymogi stawiane osobom ubiegającym się o awans do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo. Na tę opinię składa się duża wartość naukowa pracy, jej nowatorskość, aktualność tematyki badawczej i niezaprzeczalny walor aplikacyjny pozwalający przedsiębiorstwom hodowlanym ograniczyć nasilenie występowania fuzariozy na owsie.

W ocenie członków Komisji istotnym argumentem przemawiającym za poparciem wniosku o nadanie dr inż. Elżbiecie Mielniczuk stopnia doktora habilitowanego jest także Jej znaczący dorobek naukowy, przedłożony poza osiągnięciem naukowym. Ocenę dokonano na podstawie kryteriów zawartych w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dorobek naukowy Habilitantki, poza ocenianą monografią, składa się z 34 oryginalnych prac twórczych (w tym jedna przed doktoratem i 33 pozycje po doktoracie),

jednej monografii, 52 doniesień konferencyjnych (łącznie z wygłoszonymi referatami). Znacząca większość prac jest w języku angielskim (63%). Wiele z tych prac to prace zespołowe, w których deklarowany wkład Kandydatki w powstanie tych publikacji wynosi od 20 do 60%. Jak zaznacza prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska znaczny udział w dorobku prac współautorskich wynika z wielowątkowej tematyki badawczej prowadzonej przez dr inż. Elżbietę Mielniczuk i dobrze świadczy o jej umiejętności współpracy w interdyscyplinarnych zespołach badawczych. Dr hab. Lidia Irzykowska wyraziła zdziwienie, że przy tak znacznym nakładzie pracy Habilitantki w zakresie opracowania koncepcji i przeprowadzenia badań oraz przygotowania manuskryptów jest ona autorem wiodącym w zaledwie 7 z 35 opublikowanych prac. W wielu publikacjach Habilitantka jest pierwszym lub drugim autorem ze znacznym wkładem własnym w opracowywanie koncepcji badań, ich przeprowadzenie, opracowanie wyników czy napisanie manuskryptu, co potwierdzają oświadczenia współautorów i Habilitantki. Dziesięć oryginalnych prac twórczych opublikowanych zostało w czasopismach umieszczonych na liście Journal Citation Reports (JCR). Są to czasopisma: European Journal of Plant Pathology, Cereal Research Communications, Food Additives and Contaminants, Mycotoxin Research, Biologia Bratislava, Acta Scientiarum Polonorum - Hortorum Cultus. Łączna punktacja wszystkich prac stanowiących dorobek naukowy dr inż. Elżbiety Mielniczuk, poza jej osiągnięciem naukowym, wg listy MNiSW, zgodnie z rokiem ich opublikowania, wynosi 330 pkt., natomiast sumaryczny IF = 8,629. Indeks Hirscha wg bazy Web of Science na dzień składania wniosku wynosi 3, a liczba cytowań 53 (bez autocytowań 46). Recenzenci, jak i pozostali członkowie Komisji habilitacyjnej uznali, iż dorobek naukowy dr inż. Elżbiety Mielniczuk (z wyłączeniem monografii) spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Jak zaznaczyli wszyscy Recenzenci, wskaźniki bibliometryczne całego dorobku publikacyjnego dr inż. Elżbiety Mielniczuk w zupełności spełniają przyjęte wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych. Zdaniem dr hab. Lidii Irzykowskiej zostały one uzyskane w stosunkowo długim czasie (18 lat po doktoracie), jednak mają bezsprzeczną wartość aplikacyjną.

Za swoje osiągnięcia naukowe dr inż. Elżbieta Mielniczuk otrzymała w 2002 roku od JM Rektora Akademii Rolniczej w Lublinie nagrodę zespołową II stopnia za działalność naukową.

W opinii Recenzentów zainteresowania naukowe dr inż. Elżbiety Mielniczuk są spójne tematycznie. Ukierunkowane są głównie na choroby zbóż. Pierwszy etap tych badań

to prace poświęcone zdrowotności owsa. Do szczególnie ważnych osiągnięć z tego cyklu badań zaliczyć można ustalenie po raz pierwszy w Polsce i na świecie znacznej wirulencji *F. crookwellense*. Badania te wnoszą ważne treści do nauki światowej, ostrzegają też o bezobjawowym występowaniu tego gatunku. Kolejny etap to wielokierunkowe badania dotyczące chorób innych gatunków zbóż: jęczmienia jarego, żyta ozimego, pszenicy ozimej i jarej oraz prace dotyczące chorób innych gatunków roślin tj. trawy gazonowe i trawy ozdobne oraz rośliny ozdobne z rodziny *Asteraceae*. Za pionierskie i kompleksowe należy uznać badania nad zdrowotnością traw ozdobnych. Zwrócona w nich została uwaga na gatunek *Exserohilum pedicellatum*, który jest znanym patogenem traw w innych krajach. Zdaniem prof. dr hab. Elżbiety Płaskowskiej oceniane prace, dotyczące zbóż, traw gazonowych i ozdobnych oraz roślin ozdobnych, są wartościowe, przemyślane metodycznie i mają duży potencjał poznawczy i praktyczny. Dr hab. Elżbieta Patkowska zwraca uwagę, że badania te są cenne, nowatorskie i kompleksowe. Wszyscy Recenzenci zgodnie podkreślają, że wnioski płynące z badań prowadzonych przez Habilitantkę mają duże znaczenie aplikacyjne i wnoszą nowe informacje do szeroko rozumianych badań fitopatologicznych. Wykonując je Habilitantka, m.in.: po raz pierwszy w Polsce, stwierdziła występowanie na życie gatunku *F. crookwellense*; zwróciła uwagę na udział toksynotwórczego gatunku *F. sporotrichioides* w powodowaniu fuzariozy kłosów żyta; stwierdziła szkodliwość mało poznanego gatunku *Alternaria zinniae* dla *Zinnia* spp. oraz *Microdochium nivale*, *Bipolaris sorokiniana*, *Drechslera siccans*, *D. avenae*, *Exserohilum pedicellatum* dla traw gazonowych i ozdobnych. Jak podsumowała prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska dorobek naukowy dr inż. Elżbiety Mielniczuk dotyczy ważnych zagadnień związanych z aktualnymi problemami w uprawie zbóż i innych roślin uprawnych. Ich dużą zaletą jest interdyscyplinarny charakter, co świadczy o umiejętności pracy w zespole. Jest to cecha niezwykle przydatna we współczesnej nauce, ponieważ znaczące osiągnięcia można uzyskać głównie w większych zespołach badawczych, które pozwalają na wszechstronne przeanalizowanie zachodzących zmian w środowisku uprawowym. W ocenie Recenzentów Habilitantka jest pracownikiem w pełni przygotowanym do samodzielnej pracy naukowej, a wyniki jej badań wnoszą istotny wkład w rozwój nauki. Dr hab. Elżbieta Patkowska zwraca uwagę, że realizując tak szeroko zakrojone badania naukowe, Habilitantka podniosła swoje kwalifikacje jako mykolog oraz stała się bardzo dobrym i cennym specjalistą w zakresie diagnostyki chorób zbóż. Dr hab. Lidia Irzykowska szczególnie podkreśla cierpliwe prowadzenie przez Habilitantkę wieloletnich, pracochłonnych doświadczeń polowych oraz fitopatologicznych analiz laboratoryjnych, które są bardzo cenne dla polskich programów hodowlanych.

W ocenie Recenzentów oraz pozostałych członków Komisji dorobek naukowy Kandydatki spełnia wymogi do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ogrodnictwo.

Dr inż. Elżbieta Mielniczuk angażowała się w różne obszary życia organizacyjnego i naukowego UP w Lublinie. Wyniki swoich badań prezentowała na 61 Konferencjach i Sympozjach Naukowych, w tym na 17 konferencjach międzynarodowych oraz na 44 konferencjach krajowych. Brała udział w Lubelskim Festiwalu Nauki, Targach ogrodniczych - Eden, Lublin; Targach Agro-Park, Targi Lublin SA. W ramach popularyzacji nauki wielokrotnie wygłaszała wykłady dla producentów i hodowców roślin, przedstawicieli Stacji Oceny Odmian COBORU i przedstawicieli branży spożywczej. Była współorganizatorem dwóch konferencji naukowych. Habilitantka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mykologicznego, Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych, European Foundation for Plant Pathology i członkiem International Society for Plant Pathology. Od 2005 roku pełni funkcję sekretarza Oddziału Lubelskiego PTFit. Jak podkreśla dr hab. Elżbieta Patkowska, tak duża aktywność, popularyzująca naukę, świadczy o niezmiernie ważnym i aplikacyjnym charakterze badań prowadzonych przez Habilitantkę.

Oceniając aktywność dr inż. Elżbiety Mielniczuk w pozyskiwaniu środków na badania naukowe, należy stwierdzić, że posiada ona umiejętność zdobywania funduszy na prowadzenie wielośrodkowych badań naukowych. Jak zgodnie podkreślają Recenzenci, Habilitantka posiada również cenną umiejętność kreatywnego rozwijania i poszerzania własnych badań poprzez nawiązywanie licznej współpracy naukowej oraz pracy w zespołach. Habilitantka, poza prowadzeniem badań własnych i działalności statutowej Katedry, uczestniczyła w realizacji kilku projektów badawczych, tj.: projekt finansowany przez MNiSW (we współpracy z Katedrą Chemii UP w Poznaniu oraz Instytutem Genetyki Roślin PAN w Poznaniu) oraz projektów finansowanych przez MRiRW (wykonywanych we współpracy z Katedrą Chemii UP w Poznaniu, Instytutem Genetyki Roślin PAN w Poznaniu, Instytutem Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa - PIB w Puławach, Hodowlą Roślin Danko, Sp. z o.o., Małopolską Hodowlą Roślin, Sp. z o.o., Hodowlą Roślin Strzelce, Sp. z o.o., grupą IHAR), w których była głównym wykonawcą i kierownikiem. Świadczy to o dużym autorytecie dr inż. Elżbiety Mielniczuk w środowisku naukowym oraz uznaniu Jej za eksperta w swojej dziedzinie.

Na podkreślenie zasługuje wykorzystywanie przez dr inż. Elżbietę Mielniczuk nowoczesnych metod badawczych i stałe doskonalenie umiejętności, co jak zauważa dr hab. Lidia Irzykowska, bezpośrednio przekłada się na jakość i zakres prowadzonych przez

Kandydatkę badań. Dr inż. Elżbieta Mielniczuk w celu poszerzenia zakresu swoich zainteresowań naukowych odbywała liczne staże naukowe w ośrodkach krajowych (Instytut Genetyki Roślin PAN w Poznaniu, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - PIB w Puławach, Uniwersytet Przyrodniczy im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu - Katedra Chemii Ogólnej) w zakresie: metod biologii molekularnej wykorzystywanych do identyfikacji patogenów; fizykochemicznych metod badania zawartości saponin w ziarnie owsa; metod chemicznych stosowanych do ilościowego i jakościowego oznaczania ergosterolu i toksycznych metabolitów grzybów oraz wykorzystania programów komputerowych do obsługi analiz chemicznych. Jak zauważa dr hab. Lidia Irzykowska, pomimo braku stażu w dobrym ośrodku zagranicznym rozwój naukowy Habilitantki przebiegał harmonijnie. Dr inż. Elżbieta Mielniczuk jest pracownikiem naukowym cenionym w kraju i za granicą. Na macierzystej uczelni prowadzi wspólne badania z Zakładem Ekologii Rolniczej, Katedrą Herbologii i Technik Uprawy Roli i Katedrą Szczegółowej Uprawy Roślin. Współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w kraju m.in. Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - PIB w Puławach (Zakład Biochemii i Jakości Plonów), Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu (Katedra Chemii, Wydziału Technologii Drewna), Polską Akademią Nauk w Poznaniu (Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego, Zakład Biologii Środowiska - Stacja Badawcza w Turwi) i zagranicą (Department of Plant Pathology North Dakota State University Fargo, USA) oraz wiodącymi spółkami hodowli roślin tj.: Danko Hodowla Roślin, Sp. z o. o. z siedzibą w Choryni, Hodowla Roślin Strzelce, Sp. z o. o., Grupa IHAR, Małopolska Hodowla Roślin, Sp. z o. o. z siedzibą w Krakowie. Współpraca ta umożliwiła dr inż. Elżbiecie Mielniczuk udział w interesujących badaniach i zaowocowała licznymi, wysoko punktowanymi pracami naukowymi, opublikowanymi m.in. w czasopiśmie indeksowanym w JCR.

Podsumowując, prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska zaznaczyła, że członkostwo w międzynarodowych towarzystwach naukowych Habilitantki, jej udział w konferencjach zagranicznych, cytowalność jej prac w czasopiśmie naukowych oraz współpraca z Department of Plant Pathology North Dakota State University w Stanach Zjednoczonych sprawiają, że Habilitantka jest rozpoznawalna w świecie nauki jako specjalista z zakresu chorób zbóż.

Członkowie Komisji wysoko ocenili działalność dydaktyczną dr inż. Elżbiety Mielniczuk. W opinii Komisji Pani Doktor jest doświadczonym nauczycielem akademickim, który cały czas podnosi swoje kompetencje, a Jej działalność dydaktyczna jest bogata i wszechstronna. W macierzystej uczelni dr inż. Elżbieta Mielniczuk prowadzi lub prowadziła

zajęcia dydaktyczne (wykłady i ćwiczenia) z zakresu fitopatologii, mykologii i ochrony roślin (37 przedmiotów) na 10 kierunkach studiów na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, Wydziale Agrobioinżynierii, Wydziale Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Wydziale Nauk o Żywności i Biotechnologii oraz Wydziale Nauk Rolniczych w Zamościu. Habilitantka jest autorem lub współautorem wielu programów wykładów i ćwiczeń opracowanych dla nowych kierunków studiów z takich przedmiotów jak: mało znane patogeny roślin ozdobnych, choroby infekcyjne roślin ozdobnych, choroby przechowalnicze płodów ogrodniczych, metody diagnostyczne grzybów mikroskopowych, ochrona roślin ozdobnych, mechanizmy odporności roślin na agrofagi, diagnostyka patogenów i szkodników roślin, fitopatologia szczegółowa, diagnostyka fitopatologiczna. Jak zaznacza prof. dr hab. Elżbieta Płaskowska dzięki ciągłemu doksztalcaniu się na stażach naukowych i uczestnictwu w warsztatach Habilitantka mogła przygotować zajęcia w oparciu o najnowszą wiedzę z zakresu technik molekularnych stosowanych w identyfikacji patogenów, czy też nowoczesnych metod identyfikacji mykotoksyn.

Pod opieką merytoryczną Habilitantki zrealizowanych zostało 14 prac inżynierskich oraz 17 magisterskich. Obecnie jest opiekunem 4 prac magisterskich. W latach 2006-2010 była opiekunem roku studentów niestacjonarnych I stopnia. Koordynowała prace laboratoryjne czterech doktorantów z innych ośrodków naukowych w Polsce (z Poznania, Olsztyna, Skierniewic) oraz z zagranicy (ze Słowacji) odbywających staże szkoleniowe w Katedrze Fitopatologii i Mykologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Dr inż. Elżbieta Mielniczuk jest bardzo zaangażowana w prace wielu komisji na uczelni na rzecz dydaktyki. Wielokrotnie była członkiem Wydziałowych Komisji Egzaminacyjnych z praktyk semestralnych odbytych przez studentów kierunku Ogrodnictwo, Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu UP w Lublinie. W latach 2005-2008 była członkiem Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki, zaś w latach 2008-2009 Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki i Oceny Jakości Kształcenia Wydziału Ogrodniczego. Brała także udział w przygotowaniu raportu samooceny kierunku Ogrodnictwo dla Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Od 2010 roku do chwili obecnej jest członkiem Rady Programowej dla kierunku Ogrodnictwo, wykonując różne zadania związane z wdrażaniem zaleceń Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. Jak zaznacza dr hab. Elżbieta Patkowska niewielu nauczycieli akademickich może pochwalić się tak bogatą działalnością dydaktyczną. W recenzjach dorobku Kandydatki zwracano uwagę iż taka różnorodność prowadzonych zajęć wymaga do ich przygotowania dużego wysiłku czasowego i intelektualnego.

Wniosek końcowy

Wszyscy członkowie Komisji zgodnie potwierdzają, że przedłożona do oceny monografia naukowa pt.: „Występowanie grzybów rodzaju *Fusarium* na owsie (*Avena sativa* L.) ze szczególnym uwzględnieniem gatunku *Fusarium avenaceum* (Fr.) Sacc., jego biologii oraz szkodliwości dla wybranych odmian”, opublikowana w 2018 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, stanowi oryginalne osiągnięcie naukowe, a zawarte w nim elementy nowatorskie i walory aplikacyjne upoważniają do stwierdzenia, że wnosi ono istotny wkład w rozwój nauk rolniczych w zakresie fitopatologii. Członkowie Komisji pozytywnie ocenili również pozostałą aktywność naukową, dydaktyczną oraz popularyzatorską i organizacyjną Kandydatki. Spełnia ona kryteria określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. nr 196, poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Dr hab. Lidia Irzykowska wyraziła przekonanie, iż Kandydatka jest dojrzałym badaczem, z wyraźnie sprecyzowanym obszarem zainteresowań naukowych, który jest sukcesywnie poszerzany od czasu uzyskania stopnia doktora. Wyrazem uznania dla osiągnięć Habilitantki było wnioskowanie prof. dr hab. Elżbiety Płaskowskiej oraz dr hab. Elżbiety Patkowskiej do Rady Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie o wyróżnienie rozprawy habilitacyjnej nagrodą naukową JM Rektora.

Komisja przedkłada Radzie Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie Uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr inż. Elżbiecie Mielniczuk stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo.

Sekretarz Komisji

dr hab. Katarzyna Golan

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Stanisław Cebula

Lublin, 25 kwietnia 2018 r.